

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Онуфрієва Валерія Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 6, частини шостої статті 26, частини першої статті 63 Закону України „Про виконавче провадження“

Київ
15 січня 2025 року
№ 6-2(I)/2025

Справа № 3-1/2025(1/25)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – голови засідання,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Онуфрієва Валерія Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 6, частини шостої статті 26, частини першої статті 63 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Онуфрієв В.А. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 19 Конституції

України (конституційність) частину першу статті 6, частину шосту статті 26, частину першу статті 63 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII зі змінами (далі – Закон).

Оспорюваними положеннями Закону визначено таке:

– „У випадках, передбачених законом, рішення щодо стягнення майна та коштів виконуються податковими органами, а рішення щодо стягнення коштів – банками та іншими фінансовими установами“ (частина перша статті 6);

– „За рішенням немайнового характеру виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження зазначає про необхідність виконання боржником рішення протягом 10 робочих днів (крім рішень, що підлягають негайному виконанню, рішень про встановлення побачення з дитиною).

За рішенням про встановлення побачення з дитиною державний виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження зазначає про необхідність виконання боржником рішення шляхом забезпечення побачень стягувача з дитиною в порядку, визначеному рішенням“ (частина шоста статті 26);

– „За рішеннями, за якими боржник зобов’язаний особисто вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, визначеного частиною шостою статті 26 цього Закону, перевіряє виконання рішення боржником. Якщо рішення підлягає негайному виконанню, виконавець перевіряє виконання рішення не пізніше як на третій робочий день після відкриття виконавчого провадження“ (частина перша статті 63).

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Красногвардійський районний суд міста Дніпропетровська рішенням від 5 травня 2023 року визнав незаконними відмови Товариства з обмеженою відповідальністю „Дніпровські енергетичні послуги“ (далі – Товариство) та Акціонерного товариства „ДТЕК Дніпровські електромережі“ (далі – Акціонерне товариство) в укладанні договорів з Онуфрієвим В.А.; зобов’язав Акціонерне товариство укласти з Онуфрієвим В.А. договір про надання послуг із розподілу

(передачі) електричної енергії, а Товариство – договір на постачання електричної енергії, а також зобов'язав Товариство здійснити перерахунок за спожиту Онуфрієвим В.А. електроенергію відповідно до фактичного споживання.

Для виконання зазначеного рішення суду старший державний виконавець Соборного відділу державної виконавчої служби у місті Дніпрі Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (місто Одеса) (далі – Відділ державної виконавчої служби) зобов'язав Онуфрієва В.А. надати документи, які потрібні для укладання договору з Товариством.

Онуфрієв В.А. звернувся до суду зі скаргою на дії Відділу державної виконавчої служби щодо вимоги старшого державного виконавця надати документи для укладання договору з Товариством, мотивуючи її тим, що відповідні документи надав Товариству у 2020 році.

Красногвардійський районний суд міста Дніпропетровська ухвалою від 3 червня 2024 року, залишеною без змін постановою Дніпровського апеляційного суду від 23 жовтня 2024 року, відмовив Онуфрієву В.А. у задоволенні скарги, зазначивши, що старший державний виконавець діяв у межах своїх повноважень.

Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду ухвалою від 10 грудня 2024 року відмовив у відкритті касаційного провадження з огляду на те, що доводи касаційної скарги є необґрунтованими, правильне застосування норм права судами першої та апеляційної інстанцій є очевидним і відповідає висновкам Верховного Суду.

Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить, що оспорювані положення Закону порушують його конституційне право, визначене частиною першою статті 19 Основного Закону України, оскільки не передбачають складання такого документа як вимога державного виконавця.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Предметом конституційної скарги може бути лише той закон (його окремі положення), який був застосований в остаточному судовому рішенні у справі. Онуфрієв В.А. вважає остаточним судовим рішенням у своїй справі постанову Дніпровського апеляційного суду від 23 жовтня 2024 року. Проте зі змісту зазначеної постанови вбачається, що суд не застосував частину першу статті 6 Закону, оскільки посилається на частину першу статті 6 Закону України „Про виконавче провадження“ від 21 квітня 1999 року № 606–XIV зі змінами. Отже, частина перша статті 6 Закону не може бути предметом конституційного контролю у цій справі.

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо невідповідності частини шостої статті 26, частини першої статті 63 Закону частині другій статті 19 Конституції України, а отже, не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Онуфрієва Валерія Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 6, частини шостої статті 26, частини першої статті 63 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**